

DOMYŚLENIE (7) *sb n*

o oraz pierwsze e jasne, końcowe z tekstów nie oznaczających -é.

sg *N* domyślenie (4). ◇ *D* domyśleniu (1). ◇ *A* domyślenie (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.: domyślenie się s.v. domyślina.

Domyślenie się, domniemanie, przypuszczenie, domysł; przewidywanie, odgadywanie; wróżba; coniectatio, coniectura, praesensum, praesumpta opinio Mącz (7) : Coniectatio, Domyślenie/ dorozumienie. Mącz 162a; Praesensum, et praesentio, Przejrzanie/ przebaczenie/ domyślenie. Mącz 383c, 265d.

domyślenie czego (2): Sapiens ad coniecturam rerum futurarum Prętki yeft ná domyślenie rzeczy przyfzłych. Mącz 368a. Cf Wyrażenie.

Ze zdaniem dopełnieniowym (1): Praesumpta opinio, Przed tym obaczone/ osiągnione rozumem mniemanie/ to yeft domyślenie że ták miało być. Mącz 433a.

Zwrot: bibl. »brać domyślenie« = rozstrzygać przez wróżbę (1): Y ty lynu człowieczy położ łobie dwie drodze/ [...] á ręką będzie brał domyślenie [et manu capiet coniecturam]/ ná początku drogi mieyfckiey będzie łie ważył. Leop Ez 21/19.

Wyrażenie: »domyślenie ostatka« (1): Latine Mens vel Sententia, Figura est apud Oratores quae sensum magis quam verba designat. Dorozumienie á domyślenie oštátká. Mącz 84d.

Synonimy: dorozumienie, mniemanie, przebaczenie, przeźrzenie.

Cf DOMYŚL, DOMYŚLIĆ SIĘ